

Цѣната
на
в. „Недѣля“
е:
Въ България за год. [26 бр.] 4 лева
За шест мѣсяци 2·50
„три“ 1·50
Въ Странство:
За година . . . . . 5 лева
„шест мѣсяци“ . . . 3 „
„три“ . . . . . 2 „
Неплатени писма не се приематъ.
Абонамента въ предплата.
Единъ брой 20 стотинки.

Недѣля

ВСИЧКО
Що се отнася до вѣстника:
писма, рѣкописи, пари и пр.,
да се испраща до стопанина
Н. Д. Ковачевъ
въ Плъвень.

Неупотребени рѣкописи връж-
щатъ се обратно, само ако сѫ
придружени съ нужднѣ за то-
ва пощ. марки.

За обявленията на сѫд. прис-
тави се плаща по 5 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три пѫ-
ти, по 3 ст. За частни по 5 ст.
на дума въ 4-та страница, а за
първата по 10 стот. За срочни
(шестмѣсячни или годишни) об-
явления се правятъ важни
отстѣжки.

ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕН ВѢСТНИКЪ

Зорница Сриброва

и
Никола Д. Ковачевъ

Сгодени.

Свищовъ

София.

23 Април 1895 год.

ДА СЕ ПРОЧЕТЕ!

Още 5 номера и вѣстника ни на-
върши първата си годишнина, оба-
че повечето отъ нашите любезни а-
бонати не ни се издѣлжиха, привси-
чи че сме ги подканяли нѣколко пъ-
ти. Отъ добрия приемъ що намѣри вѣстникъ ни, гласимъ прѣзъ вто-
рата годишнина да го издаваме еже-
недѣлно и го допълнимъ съ още
нѣколко отдѣла, за туй най-учтиво
и настоятелно молимъ неисплатив-
шите ни абонати, да побѣрзатъ и
си внесѣтъ ницожния годишенъ а-
бонаментъ ЧЕТИРЕ ЛЕВА, за да
можемъ да допълнимъ бюджета си
за прѣзъ идущата година, защото
за да се гарантира редовното изли-
зание на вѣстника отъ печатаря, то
трѣба да му се прѣдплати, а за да
се събере тѣзи сумма, то единствен-
но расчитаме на добрата воля на на-
шите абонати.

Обѣщаната отъ насъ премийка,
рѣшихме да расплатимъ на г. г. або-
натитъ за кѣмъ свѣршена на годи-
ната, за да може всѣки да се пол-
зува. За сега на прѣдплативши-
ти съ ние абонати гласимъ да испра-
тимъ по една картина на прочу-
ти Бѣлослатински избори.

Отъ Администрацията.

СОЦИАЛИЗМЪ ИЛИ ПАТРИОТИЗМЪ?

Почти пѣ-голѣмата частъ отъ нашата тѣй
нарѣчена отъ социалиститъ „боржуазна прес-
са“ доста обширно и основателно се е иска-
зала върху онѣзи утопии, които намѣри добръ
кѣргъ поклонници - подражатели изъ
между нашите млади, за туй ний въ тѣзи
съ статия считаме за излишно да навеждаме
прѣди отъ историата и да „философствува-
ме“, споредъ както ни закача в. „Социалистъ“. Прѣди всичко, ний ще бѫдемъ собективни
кратки и ясни.

Има ли почва за социализъ у насъ? —
Като вземемъ прѣдъ видъ богатствата на на-
шата земя; неразвитата още индустрия; от-
сътвието на излишни работни сили (работ-

нически пролетариатъ); отсутствието на капи-
талисти, които да заробватъ работническия
трудъ и пр. пр. — какво „освобождение на
човечеството отъ веригите на капитала“
искатъ нашиятъ социалисти?

Дѣйствително у насъ започна да се съз-
дава работнически елементъ, ала той е още
като капка въ море сравнително тамъ, гдѣто
классовата борба си е на върхътъ. Ний и въ
поминъжия брой го казахме, че самитъ нуж-
ди и условия, въ които се намира единъ народъ,
се пораждатъ идеитъ и реформитъ. А извѣст-
но е, че социалистическите идеи и тѣхните
реформи, сѫ копирани, или по-право казандъ,
въсприети отъ осѣщанията, които външниятъ
свѣтъ произвежда въ человѣка, безъ обаче
разума да вземе участие и тегли заключения-
та за възможността или несъобразителностъ
та съ условията на живота.

* * *

Дѣйствително, справедливостта го изис-
ква да признаемъ факта, че нашиятъ водите-
ли на социализма въ своето си лутане, до
нейде принесоха тѣзи ползи на работническа-
та класа у насъ, като и дадоха какво-годъ
съзnanie да умее и си запазва правата, по-
често да се сближава; да се сдружава въ от-
дѣлни корпорации, да се занимава съ четиво;
да се интересува отъ живота и дѣлата на на-
шиятъ прокопци управници; да се притичатъ
на помощъ на тѣзи или онѣзи опозиционна
партия за сгромолясване на съсипническиятъ
и тиранническиятъ режими и пр. пр. Не мо-
жемъ обаче да не прѣмѣлчимъ и лошите стра-
ни на социализма, които въ кѫсъ едно врѣме
расхайлязи и деморализира сумата свѣтъ мла-
ди, крѣхки сили особено школниците. До
като е младъ человѣкъ, на нему доста е при-
ятно да се самооболѣва, като идеалистъ, да
му проповѣдватъ равенство въ труда, капи-
тала, бракътъ, малко работа, повече хайлаз-
лъкъ и пр. пр. теории, каквито сѫ тия на со-
циалиститъ и за това ние днесъ виждаме тия
млади момчета, съ дѣлги коси, вдигнати яки,
омаймунени, да се ширятъ на лѣво и десно,
да въставатъ противъ учителите си, противъ
родителите си, дору и противъ дѣржавния
строй; да пускатъ на лѣво и десно честните
хора-циѣлъ хаосъ отъ разворотъ... И всичко
това, ще проповѣдватъ водителите на соци-
ализма у насъ, патриотизъ ли е? — О, цѣло
подкопаване, разрушение на нашето отечест-
во! Тѣхните проповѣди сѫ такива банални,
убийственни стрѣли за младото поколение, на
което нищо не можемъ да расчитаме за бѫ-
дѫщето прѣспѣване на Бѣлгария.

* * *

За да бѫдемъ идеалисти или социалисти
и разни „исти“ прѣди всичко трѣба да сме
патриоти. Нашите социалисти рѣководени
отъ патриотически чувства, съ нравствени и
хуманни начала: да се грижатъ за полити-
ческото въспитане на нашия народъ, за не-
говото морално, икономическо и интелектуал-
но развитие — это идеалътъ, които трѣба
да бѫде на всѣки бѣлгаринъ, на всѣки пат-
риотъ, на всѣки идеалистъ. А за жалостъ ис-
тинския патриотизъ у насъ отсѫтствува. За
инатътъ си, за властъ, за кокалъ, ний сме го-
тови мило и драго да жертвуваме. Съ това
се отличаватъ, почти, всички, съ малки исключ-
чения, нашиятъ „исти“ отъ всичките сортове.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ.

ДАНЪЧНИЙ ВЪПРОСЪ.

VII. Упростяване и сливане на данъкътъ.

[продължение].

Голѣмото данъчно прѣобразуване въ тѣхъ почва
отъ 1842 г. — епохи на дифицитъ и мѣнютъ.
Въ това врѣме митницата вземаше мит отъ 1,052
прѣдмета; въ 1855 — тя вземаше само отъ 456; въ
1855 тя облагаше само 40; а сега тя взема мит
само на Слѣдующите 8 прѣдмета: чай, кафе, какао,
тютюнъ, шикоре, суhi плодове, спиртъ и вино.

Гладстонъ се показа велиъкъ финансистъ прѣзъ
периодътъ отъ 1860 до 1867 год. като отърва Ан-
глия отъ огроменъ дѣлъ, не съ умножение данъци-
тѣ, за да разшири пиятата имъ, а съ унищожението
на налогътъ върху хартията; съ намалението на нѣ-
кои гербови сборове, съ унищожението на митингно-
то и акцизно право върху хмелътъ, съ упростявани-
ето правото върху виното, съ изравнението правото
върху кафето и шикорето; съ упростяване правото
върху дѣрвото. Отъ 1860-61 данъчна год. до 1866
1867 Гладстонъ намали данъците съ 365 miliona.

Въ първата година дѣлъ, войната и мореплаванието
поглѫщахъ 83 % отъ цѣлий бюджетъ. Финансовата
1866-67 год. скъпъ съ излишъкъ отъ 7,294,000 лири стерлинги (или 182,
700,000 лева.)

Въ 1872 година ний създадохме данъченъ прохъ,
като наложихме данъкъ на всички петрѣбелни нѣ-
ща: свѣщъ, съпунъ, шикоре, хартия и на растител-
ните и минерални масла.

Този данъкъ биде унищоженъ, щомъ се удае
случай, а съ унищожението му пияцата на общи
данъкъ се упости.

Г-нъ Бюрдо справедливо иска унищожението
данъкътъ върху прозорците и вратите, въ 1798 г.
отъ Англичаните, съ данъкътъ върху кашата; той
справедливо иска да съедини личната такса и такса-
та върху движимите имоти въ една-такса върху жи-
лището, но той би билъ по логиченъ, ако съединеше
тѣзи двѣ такси и ги наложеше върху притежанието.
Отпослѣ притѣжалътъ би го расхвърлялъ между квар-
тиранитѣ си.

Намалението числата на лицата въ сношение съ
хазната е една голѣма економия въ събирането
данъците и едно твърдѣ голѣмо улеснение на администрацията. На друго място ний цитирахме примѣръ
съ Парижъ, който има 804,000 мѣста за живѣніе,
а само 83,000 кѣщи. Ако данъкътъ е наложенъ
върху притѣжанието, всѣкой притѣжалъ става тъй
да се каже кассиеръ на хазната, който кассиеръ има
недвижими имущества за да гарантира исплащането
на тоя данъкъ. Той кассиеръ ще има работа съ де-
сетина данъкоплатци, които би прѣставлявали данъ-
кътъ върху жилището, ако прѣставеный законопро-
ектъ не съдѣржаше умразното начало за освобождение
почти отъ квартирностите отъ тоя данъкъ.

Вмѣсто да се опитваме да умножимъ таксите и
данъкоплатците, нашата финансова политика трѣба
да бѫде отправена къмъ: упростяването и сли-
ването на данъкътъ.

Лѣтописъ

— Отъ достовѣрно място узнахме, че на г. Драганъ
Цанкова, когато се намираше въ Петербургъ Рус-
ский императоръ му отговорилъ, че това, което е казалъ
прѣзъ 1888 г. относително Бѣлгария, нищо неможе да се
измѣни. Ето какво е това съобщение: „Русия не жале
да се мѣси въ вѣтрѣните работи по управлението на
Бѣлгария“. Сѫщото е казалъ г. Лобановъ на Цанкова.

— На 20 м. м. въ София, край градътъ се намѣ-
ри единъ убитъ человѣкъ, лицето и дрѣхти на когото

съ издриши, съ цѣль за да не се узнае кой човекъ е. Говори се, че убития трупъ билъ турски шпионинъ.

— Въ София започналъ да излиза новъ в. „Консерваторъ“. Вѣстника се списва доста слабичко. Желанетъ на „Консерваторъ“ повечко нравственост и много абонати.

— Стария нашъ спичателъ г. Илия Р. Блъсковъ отъ 1-й Май т. г. въ г. Шуменъ започна издаванието на едно двумѣсячно списание „Памѧтникъ“. Първата книжка четеоме въ Соф. Нар. Библиотека и ни направи приятно впечатление историческото съдѣржание. Прѣпоръжчаваме на читателите си сп. „Памѧтникъ“.

— По между Князъ и Стоилова, споредъ съобщенията ни, се породили нѣкакви недоразумѣния. Това се потвърдявало и отъ следующето обстоятелство: когато пристигна Князъ въ София, никой отъ Министрите не излѣзоха да Го посрѣщнатъ, нито Окр. Управителъ, споредъ както е било до сега.

— Една доста непростителна грѣшка извѣршена отъ нѣкой г. кореспондентъ по Варненските избори е тази, за гдѣто неможаха да запазятъ висотата на положението си, а се вѣшиха въ опозиционния митингъ и държаха рѣчи. Съ исключение кореспондента на в. „Съгласие“ г. Н. Д. Ковачевъ и сѫщия стопанинъ на нашия вѣстникъ, всички други негови колеги държаха речи на митинга. Това обстоятелство даде поводъ, правителствените органи да казватъ, че беспристрастниятъ кореспондентъ се прѣбърнаха на опозиционни маши и тѣхни агитатори. Ний крайно съжаляваме за тази постъпка, която даде богатъ материалъ на правителствените да експлоатиратъ тия прочути Варненски избори. Като ставаме отАЗИ въ тази грѣшка, то неискаме да накърняваме г. кореспондентъ, а просто за въ бѫдѫще да се не повтарятъ такива грѣшки, които разрушаватъ цѣльта, която се гони.

— Стопанина на нашия вѣстникъ г. Н. Д. Ковачевъ, се е сгодилъ за г.ца Зорница Срѣброва, учителка отъ гр. Свищовъ.

— Руското правителство телографически съобщи на нашето, че нѣма да приеме депутатията, която гласеше да испрати послѣдното за полагане венецъ на гробът на о Бозъ почивши Императоръ Александъръ III.

— Съобщаватъ ни отъ София, че г-нъ Гешевъ, министъ на финансите щѣлъ да си даде оставката.

— За положително се говори, че турски войски навлязли въ бѣлгарската територия — Южна бѣлгария.

— Отъ София постоянно заминаватъ чети за Македония.

— На 10-и т. м. се откри втория журналистически конгресъ въ София.

— Въ единъ отъ послѣдните броеве на в. Таймсъ, срѣщаме единъ доста беспристрастенъ членъ по Варненските градско-общински избори. Мѣжду другото, ето какво казва в. „Таймсъ“: „опозиционните кандидати очевидно имаха болшинството, но възеха се прѣдварителни мѣрки отъ испълнителната властъ, да пропадне изборътъ изборътъ имъ и назначихи се избирателно бюро съставено исклучително отъ привърженници на министерството. Опозицията обаче настояваше на правото си да се прѣставлява и тя въ бюрото, по членоветъ й бидоха истласкані отъ избирателната ограда отъ една банда сопаджии. Смутътъ като стана сериозенъ дойде войската и опозицията бѣше съкрушенна, слѣдъ като нѣколко души бѣ-

ха ранени въ смута. Но-послѣ уринти тѣй бѣха пиннати щото исклучително министерските кандидати бидоха избрани. При натиска на властта, отвърденето на правителствения печатъ естествено ще бѫде вѣренъ.. Редакторите на министерските органи много добре знаятъ какъвът е в. „Таймсъ“, който се отличава съ пълно безпристрастие и сериозност. Любопитно е да отговори в. „Миръ“ и опашките му на горното най-вѣрно съобщение.

— Софийското кметство пакъ променено! На бъдѫщото бламиранъ е кмета г. Грозевъ и на него избраха г-нъ Молловъ.

— Въ нашиятъ печатъ се повдигна въпросъ за отпразнуване юбилей за обществената и литературна дѣятельност на дѣда Славейкова. Ний на пълно удобряваме това мнение и желателно е, че по-скоро да се осъществи, до като е живъ още стария труженикъ, който почти цѣлия си животъ е посвѣтилъ за събуждане на заробения бѣлгаринъ. Не трѣбва да забравяме, че такива празненства иматъ и въспитателно значение за младото поколение, независимо и отъ това, но съ тѣхъ ний доказваме, че умѣемъ да цѣнимъ нашите дѣца.

— В. „Нар. Права“ намира доста осъдителна постъпката на нашето правителство, което е унизило княжеството предъ външниятъ свѣтъ съ гласящата се депутация, която да поднесе венеца въ Русия. Послѣдната, съ отговора си даде добра плѣсница на сегашните ни управници. Пустата му Русия, по никакъвъ начинъ не рачи „доброутро“ ни, вѣръ селямъ. И Стоиловъ се „мири“ съ нея. Дѣ да видимъ на какъвъ край ще ни искаратъ сегашните управници-или въ „Аррапатъ“ или же на въздуха....

* * *

— Като пишеме горнитъ редове, прѣдъ насъ се испрече една книжка за знаменития Руски мисливецъ и критикъ Бѣлениски, политическата программа на когото състои въ следующитъ думи: исказани отъ самаго него: „да се даде на дѣтето свобода, значи да се погуби...“. Въ понятието на нашия простъ народъ, свободата се терминъ за безсрамство. Не въ парламента би отишълъ свободния Руски селянинъ, а въ кръчмата, да пие вино, да троши стъкла и да бѣси дворянитъ, които си бръснатъ брадата и носятъ жакети, а не клашникъ, макаръ че повечето отъ тия дворяни само по име сѫ такива, безъ да иматъ счупена пара. Всичката надежда на Русия е въ просвѣщението, а не въ прѣратитъ, не въ революцията и не въ конституцията“. Но-нататъкъ Бѣлениски, като сравнява свободата въ Франция, спечелена чрезъ революцията казва: „въ тази конституционна франция има много и малко свобода на мисълта, отъ колкото въ монархическа Пруссия. И това е за туй, защото конституционната свобода е условна, а истинската, безусловната свобода ще настане въ държавата съ успѣхътъ на просвѣщението, основано на философията. На умозрителната философия и не на емперическата; на царството на чистия разумъ, а не на глупавия здравъ мисълъ. Гражданската свобода трѣбва да бѫде плодъ на вътрѣшната свобода на всички индивидъ, отъ който се съставлява народъ, а въ-

трѣшната свобода се достига чрезъ съзнанието“. Ето това е патриотизъмъ, г-да социалисти и политиканъ! Ако сте толкоъ милостиви къмъ народътъ, прѣди всичко придѣржайте се о принципътъ: *бѣлгаринъ и Бѣлгария*; работете за неговото въспитание; дайте му истинско политическо въспитание — ето този трѣба да бѫде лозунгътъ на всички патриотъ и общественъ дѣецъ! Нашите социалисти би заслужили гоѣма похвала и би се ползвали съ уважение отъ всички, ако тѣ бѫдѫтъ по-съобразителни спрямо живата, който прѣкарва по настоящемъ съсипания бѣлгарски народъ отъ разнитъ досегашни „исти“. За да крѣскаме за свобода и реформи, то прѣди всичко трѣбва да прѣскаме лъчътъ на просвѣщението, съ кое-то да махнемъ тъзи мрѣжа, въ която се лутати всички днесъ. Свобода и братство безъ въспитание е обсурдъ.

— На 11 т. м. пристигнаха въ града ни около 25 души Ромънски офицери мѣжду които е и Генералъ Лаховари, заедно съ нѣколко отъ тѣхните войници. Офицерите сѫ новечето отъ Генералниятъ щабъ. Тѣ сѫ слѣзи въ Никополь отъ Турно-Могурели. Вървѣли за Плевенъ сѫ минали прѣзъ с. Брашляница, гдѣто има много Ромънски редути още отъ Руско-Турска война въ 1877 год. Отъ сегашните ни гости е имало въ сражението въ 77 год. на сѫщата мѣстностъ. Офицерите бѣха много блѣскаво посрѣщнати; мѣжду посрѣщачите бѣха и Окр. Управ. г. Ив. Златаровъ нѣкои отъ общ. управление и множеството публика съ коне и пѣши.

— Нежелателни работи ни сѫбщаватъ отъ Общ. управление тукъ. Старъ писаръ Т. Махаиловъ много грубо се е отнасялъ съ подвѣдомствените си на и съ единъ отъ г. г. помощниците. Желателно е такива гонения да се избѣгватъ.

— Лоши слухове се пуштатъ изъ града, че училищниятъ инспекторъ Зографски искалъ насилиствено да обезчести едно момиче въ Луковитъ, когато е заминавалъ за София, а бащата на това невинно момиче, го е повѣрилъ на Инспектора Зографски за до София отъ Плевенъ. З. въсползуванъ отъ това е искаль да си удовлетвори скотските страсти, но за всичко това е получилъ една награда отъ двѣ чисти пѣници отъ единъ пристъпващъ тамъ. Дали е постигналъ цѣльта си Зографски или не, ний за сега нинъ ще кажемъ, а като прѣбрѣмъ истинността ще сѫбщимъ въ единъ отъ слѣдующите си броеве.

— Други двѣ дописки получихме за сѫщия инспекторъ отъ единъ учитель, когото Зографски прѣставлява на отчисление — и отчисленъ, че ужъ учителя билъ социалистъ — анархистъ.

Открита поща отъ администрацията на в. „Н Е Д Ъ Л Я“

Ямболъ Г-ну Ив. С. Поповъ стойността за вѣстника отдавна приехме. Благодаримъ Ви за благопожеланията съ поздравъ.

Плевенъ. Г-ну Т. Махаилову. Вашата дописка ще се помѣсти, ако се споразумѣте съ редакцията.

Луковитъ. Г-ну Окол. Началнику, А. Ковачеву, Баладжиеву. Стойкову-абонамента приехме. Благодаримъ Ви. Г-ну Гърмидолски. Ако „не сте имали пари“ защо до

сто заврангачки... Ей алакоолу, тамо-нему, ако си списателъ, пиши както Господъ далъ, а не да лжешъ свѣтъ и да ни прѣставяшъ прѣдъ чурудисана Европа толкоъ груби, мржни и не знамъ що си още лжжи! — ядосано рагравяше бай Ганю.

— Ами какъ испаднали двѣтъ писма на жена ти, испратени до тебѣ, въ Цариградския вѣстникъ „новини“? *) — Попитаха бай Ганя нѣколко души отъ пристъпващите.

— „Какъ! Писмата на жена ми печатани? Отъ въвашъ чувамъ за първъ пътъ това.“

Единъ отъ поклонниците на Ганя, извади два вѣстника отъ „Новини“, раствори ги и посочи заглавието на писмото на бай Ганю. Послѣдниятъ съ втренчени очи впити въ вѣстника ядосано искрѣска:

— „Това е работа на правителството!... Какъ смѣе то да отваря чужди писма?! Или пакъ Стамболовщината царува? Мерзавци!..“

Бай Ганю поискава и другия вѣстникъ, гуди ги на бѣрже въ джебътъ си и оставилъ приятелитъ. Единъ отъ посѣдници, бившъ редакторъ на едно Софийско списание, обѣрна се къмъ групата и съ единъ курьозъ замахъ, имъ рече: „г-да! Нѣма ли отъ васъ нѣкой пещъ да построи една барака и тури бай Ганю въ кафезъ? Хубава паря ще спечели“..

Кафенето екна отъ сѣмѣхъ. Нѣколко души, испъдени чиновници бяха се позамислиха на тази рѣдакторска идея.

Банка, (Софийско) Май 1895 г. КОЛЮ.

*) Тия писма на боя Ганювица, до бай Ганю сѫ печатани въ 61 и 63 броеве отъ в. „Новини“ 1895 г.

ПОДЛИСТНИКЪ

Бай Ганю въ София.

Прочутия Бай Ганю прѣзъ тѣзи майски дни пристигна въ София за да се понарадва на славата що му я създаде тъй майсторски нашия младъ белетристъ г. Алексо Константиновъ. И трѣбваше да дойде между цвѣтътъ на бѣлгарската интелигенция, защото провинциализма твърдѣ слабо цѣни прочутитъ хора особено като Бай Ганя, който съставлява цѣло едно събитие слѣдъ историческия 18-и Май... Историята на човѣчеството ни доказва, че всѣко едно събитие трѣбва да се означава и съ нѣкои герои. Ако славата на Чардафонъ Великий се прострѣ почти въ най-затъненитъ кътове изъ отечеството ни въ врѣме на съединението, то не по малко се популаризира и на Бай Ганя слѣдъ второто освобождение на Бѣлгария.

И така Бай Ганю „18 Май“ ще празнува въ София. Още когато пристигна, той се самооболзаше, че щомъ му стъхи кракътъ въ Столицата ще му се направи нуждната „овация“, ала бидѣ излѣзе. При всичко, че бѣ писалъ на негови приятели Казанлѣклии, но на гарата никой не излѣзе да го посрѣщне. — „Мазници“ си думаше той. „Никой не излѣзе! Нѣ благодаренъ народъ. Язъкъ за напалиончетата що похарчихъ за пустата Америка! Бай Ганю въ Чикаго, прѣдъ голѣмци, съ голѣмци, съ депута-

ции, прѣдъ Князъ и Министри, прочутъ въ цѣлия свѣтъ; всѣка минута да му се спомѣни името въ палати, салони, министерства, читалища, училища, кръчми, кафенета и на панагонъ! — Нито единъ по-клонникъ! Не благодаренъ народъ...“ — Така си мислеше Бай Ганю, до като файтона го истѣрси до хотела.

— Азъ съмъ прочутия Ганю пътешественикъ до Чикаго, — рече самодоволно на хотелджията, когато го попита да го отблѣжи въ регистрата.

— Да, да, цѣлъ цѣленичъ... Хотелджията пустна новината на пристъпващите, Бай Ганю исправенъ прѣдъ тезгаха, съ чаша мастика на рѣка заинтересувано подслушаваше публиката, която шушнеше по между си и втренчено гледаше Бай Ганя. Нѣколко писарушки и министерки разсилни по единично отиваха при Ганя и го поздравляваха съ „добре дошълъ“. Въ нѣколко минути отговарѣ Бай Ганю бѣ обкръженъ съ свѣтъ. До вечеръта кафенето бѣ патъкано отъ народъ, интересуващъ се да види прочутата оригиналностъ.

Сега Бай Ганю се чувствоваше най-честитъ, при всичко, че окръжавашите него бѣха по отъ долгата столична каста, но ласкати думи го правяха да забравя „голѣмството“.

— Намѣри ли се съ хлапето бай Ганю, що ти описа историята? — попита го единъ отъ пристъпващите.

— „Остави го по гяволитъ... Въ моята си стория ако е написалъ една истиница, придружилъ я съ

съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плъвън слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Радиненското землище въ мѣстността „две могили“ около 7 декара при съсѣди Петко Мариновъ, и отъ две страни Мичо Сливница оцѣнена за 140 лева.

2). Една нива въ сѫщото землище въ мѣстността „Църкаловъ“ около 10 декара при съсѣди: Чачо Чачовъ, Ангелъ Ивановъ пътъ оцѣнена за 200 лева.

3). Една нива въ сѫщото землище въ мѣстността „сѫща“ около 4 декара при съсѣди Цвѣтко Кръстювъ, Ангелъ Макаевовъ и пътъ оцѣнена за 80 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Горният имот не е заложенъ никому.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плъвънъ 25 Май 1895 год.

Пом. Сѣдеб. Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 96 отъ 94 год. 3 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2720

Подписаній Ст. Джуджевъ пом. Сѣдеб. приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на III-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 3823 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Мир. Сѣдия на 18 Августъ 94 год. въ полза на Славко Митовъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ противъ Кучо Тодоровъ отъ сѫщото село за искъ 210 лева и др. разнос. и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Юни т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Едно лозе отъ 4 декара находяще се въ землището на с. Гор. Митрополия въ мѣстността „Филипова герань“ (Вѣчо-вѣцъ) при съсѣди: Гула Лилова, Дурчо Н. коловъ, Иванъ Коновъ и Атанасъ Коновъ оцѣнена за 300 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Горният имот не е заложенъ никому.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвънъ, 8-ї Юни 1895 год.

пом. Сѣдебенъ Приставъ: С. Джуджевъ
Дѣло № 551 отъ 94 год. 1 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2714

Подписаній Ст. Джуджевъ пом. Сѣдеб. приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на III-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 3154 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Мир. Сѣдия на 30 Юлий 94 год. въ полза на Гено Ив. Куковски отъ с. Долни-Дѣбникъ противъ Петко Въловъ отъ сѫщ. село за искъ 283 л. и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 20 Юни т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива отъ 8 декара находяща се въ землището на с. Долни-Дѣбникъ въ мѣстността „Крушовски пѣтъ“ при съсѣди: Велко Дуновъ, Христо Пъловъ Герго Триловъ и пѣтъ оцѣнена за 160 лева.

2). Една нива отъ 7 декара въ сѫщото землище въ мѣстността „Камено корито“ при съсѣди: Трило Гайдара, Цвѣтко Кантарски, Герго Гечовъ и пѣтъ, оцѣнена за 140 лева.

Горният имот не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвънъ, 7 Юни 1895 година.

пом. Сѣдебенъ Приставъ Ст. Джуджевъ
Дѣло № 399 отъ 1894 година. 1 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2172

Подписаній Ив. Чолаковъ пом. Сѣдеб. приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на II-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 690 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Миров. Сѣдия отъ 4 Февруари 94 год. въ полза на Иванъ Нановъ отъ село Брашляница противъ Васила Кулова настойница на В. Гочовъ отъ сѫщото село за 120 лева чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 16-ї Юни и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Едно лозе въ землището на с. Брашляница въ селските лози 2 дѣкара при съсѣди. Начо Ивановъ, Тодоръ Петровъ, Ми-хълъ Ангеловъ и пѣтъ оцѣнена за 120 лева.

Горният имот не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвънъ 6 Юни 1895 год.

пом. Сѣдеб. Приставъ Ив. Чолаковъ
Дѣло № 144 отъ 94 год. 1 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2724

Подписаній Ст. Джуджевъ пом. Сѣдеб. приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на III-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 2534 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Миров. Сѣдия на 10 Августъ 1892 год. въ полза на Маринъ Бановъ отъ с. Мараш. Трѣстеникъ противъ Никола Кирковъ отъ сѫщото село за 122 лева и други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 20 Юни т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ околността на село Марашки—Трѣстеникъ а именно:

1). Нива отъ 5 декара въ мѣстността „Срънъ-дѣлъ“ при съсѣди: Дунчо Цвѣтковъ, Иванъ Иоловъ, Петъръ Пановъ и Димитъ Пановъ оцѣнена за 100 лева.

Горният имот не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

2]. Нива отъ 5 декара въ мѣстността „Месалкова тѣрница“ при съсѣди: Георги Иванчовъ, Пато Мицовъ, Нино Мицовъ и Кирилъ Мачковъ оцѣнена за 100 лева.

Продаваемитъ се имотъ не е съзложени никому.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвънъ, 8 Юни 1895 год.

пом. Сѣдебенъ Приставъ Ст. Джуджевъ
Дѣло № 270 отъ 93 год. 1 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2723

Подписаній Ст. Джуджевъ пом. Сѣдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на III-ї участъкъ, на основание испѣлнителни листъ подъ № 3186 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Мир. Сѣдия на 5 Юлий 94 год. въ полза на Маринъ Бановъ отъ с. Мар. Трѣстеникъ противъ Кучо Тодоровъ отъ сѫщото село за искъ 210 лева и др. разнос. и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Юни т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива находяща се въ землището на с. Мар. Трѣстеникъ въ мѣстността „Барата“ отъ 27 декара и 5 ара при съсѣди: пѣтъ, Цонко Доровски и Лило Точовъ, отъ две страни оцѣнена за 412 лева 50 ст.

Горният имот не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвънъ 8 Юни 1895 год.

пом. Сѣдебенъ Приставъ Ст. Джуджевъ
Дѣло № 406 отъ 94 год. 1 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2721

Подписаній Ст. Джуджевъ пом. Сѣдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на III-ї участъкъ, на основание испѣлнителни листъ подъ № 3187 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Мир. Сѣдия на 13 Априлъ 93 год. въ полза на Маринъ Бановъ отъ село М. Трѣстеникъ противъ Димитъ Финовъ отъ сѫщото село за 385 лева и 20 лева други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Юни и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно;

1). Нива отъ 25 декара въ землището на с. М. Трѣстеникъ, въ мѣстността „Гигенски пѣтъ“ при съсѣди: Цеко Ваковъ, Маринъ Баговъ, Минко Ангеловъ и Савчо Ив. Доровски, оцѣнена за 375 лева.

Горният имот не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвънъ 8 Юни 1895 год.

пом. Сѣдебенъ Приставъ Ст. Джуджевъ
Дѣло № 111 отъ 1895 год. 1 — 3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2077

Подписаній пом. Ив. Чолаковъ Сѣдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окрѣж. Сѣдѣ на II-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 1997 издаденъ отъ Плѣвъ. Град. Мир. Сѣдия на 18 Ноемвр. 92 год. въ полза на Мончо Иковъ отъ гр. Плѣвънъ противъ Георги Фотовъ отъ сѫщия градъ за 80 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѫдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 20 Юни т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвънъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). 1 1/2 декара двърътъ отъ къщично място праздно находящъ въ Върбенска махица въ гр. Плѣвънъ при съсѣди: Банко Сименовъ, Спасъ Панчевъ, Заимъ Сюлейманъ, пѣтъ и Къщата на дължникъ Георги Фотовъ оцѣнена за 160 лева.

Горният имот не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвън всѣки пристъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да преглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.